

LÁ THỤ MỤC VỤ

Tối Chúa Nhật vừa qua, tôi tình cờ có dịp gặp lại một gia đình giáo dân của xứ Corrigin-Kulin, nơi tôi đã làm cha xứ trong ba năm. Vì là xứ đạo miền quê ít người nên tuy giáo xứ này có 5 họ lẻ, tôi vẫn biết rõ từng gia đình của những giáo dân thường xuyên đi dự Lễ. Ba đứa trẻ của gia đình này lúc đó cũng thường xuyên đi lễ với bố mẹ, đặc biệt đứa bé nhất là đứa tôi rửa tội nên có một gắn bó thiêng liêng với nó, cả ba đứa đều đã lớn như thổi, sau 13 năm xa cách tôi không còn nhận ra chúng nữa. Sự thay đổi của các đứa trẻ cũng là sự thay đổi của giáo xứ này sau hơn một thập niên. Qua câu chuyện, tôi được biết số người dự lễ càng ngày càng ít đi vì một số người lớn tuổi đã qua đời, một số khác bán ruộng dời đi nơi khác, vì thế họ đạo phải đóng cửa ba nhà thờ vì không còn người coi sóc, trong đó một nhà thờ đã sụp đổ hoàn toàn nên đất nhà thờ cũng bán nốt. Hai vợ chồng có vẻ bi quan về tương lai của giáo xứ vì theo họ nếu tình trạng này tiếp tục thì có thể sẽ không có linh mục nào được gọi về coi sóc họ nữa. Tôi an ủi họ đừng quá lo lắng vì dù các xứ đạo miền quê không có đủ tiền nuôi các cha thì các ngài vẫn có tiền lương đầy đủ như các cha xứ ở thành phố bởi lương bổng của tất cả các linh mục trong địa phận được trích từ quỹ lương bổng của giáo sĩ (quỹ này được góp từ lần xin tiền thứ nhất của các giáo xứ hàng tuần, trong đó có Cộng Đoàn chúng ta).

Đất nước rộng lớn nơi chúng ta đang sinh sống đa số dân chúng tập trung ở các thành phố lớn, ra ngoài những trung tâm dân cư này là những cánh rừng và những cánh đồng rộng ngút ngàn không phải chỉ là cò bay thẳng cánh mà là cò bay mỏi cánh. Giữa những cánh đồng rộng ngút ngàn này có những cộng đoàn giáo xứ nhỏ bé được lập ra từ những lớp người đi khai phá đất hoang. Lúc trước khi chưa có nhiều máy móc công việc hầu hết làm bằng tay chân nên cần nhiều người để canh tác do đó các cộng đoàn này có đông người, bây giờ lớp người khai phá đó đã qua đời hoặc đã về hưu, và lớp trẻ cũng bỏ về thành phố sinh sống nên các chủ ruộng càng ngày càng làm chủ những cánh đồng rộng hơn mà người ở càng ngày càng thưa thớt dần. Thí dụ như trước đây xứ Kulin và xứ Corrigin là hai xứ riêng, trước khi tôi đến đó, Tổng Giáo Phận đã sáp nhập hai xứ lại thành một nên diện tích của giáo xứ là 10.000 cây số vuông trong khi giáo dân chỉ còn khoảng 100 người. Hiện nay số giáo dân còn ít hơn nữa vì nghe họ nói tại Kulin mỗi Chủ Nhật chỉ còn 12 người thường xuyên đến dự lễ, các họ lẻ như thế chắc chỉ còn vài người đi dự lễ mỗi cuối tuần thôi. Tuy số giáo dân ít ỏi nhưng vẫn cần phải có sự hiện diện của linh mục, mà bây giờ ơn gọi linh mục không được dồi dào, nên đa số các linh mục “nhập cảng” từ nước khác đến được gọi về coi sóc các giáo xứ ở miền quê.

Nói đến sự cần thiết của các linh mục trong vùng ruộng đồng bao la mà không nói đến sự đóng góp của các tu sĩ nam nữ trong đời sống của các xứ đạo miền quê là một thiếu sót lớn. Chính các nữ tu của Dòng Thánh Giuse (do Thánh Mary McKillop sáng lập) đã coi sóc các trường học cũng như đi thăm viếng các gia đình trong những giáo xứ nằm rải rác khắp vùng Vòng Đai Lúa Mì (Wheatbelt) trải dài từ cực bắc Địa Phận Geraldton đến tận cực nam của Địa Phận Bunbury trong thời giáo dân còn đông đúc, chưa kể đến sự hiện diện của họ ở Địa Phận Broome là địa phận được coi sóc bởi các linh mục Dòng. Bây giờ, một phần vì số giáo dân ít ỏi, một phần vì các nữ tu đều đã luống tuổi mà ơn gọi hầu như là con số không, nên họ cũng không còn có thể hiện diện và giúp mục vụ ở các vùng quê được nữa.

Năm nay là Năm Cầu Cho Đời Sống Thánh Hiến (The Year of Consecrated Life), Đức Giáo Hoàng Phanxicô muốn Giáo Hội hoàn cầu cầu nguyện cho có thêm nhiều ơn gọi sống đời thánh hiến vì đó là dấu chỉ của sức sống thiêng liêng trong đời sống Giáo Hội. Hai năm trước Giáo Hội đã có Năm Cầu Cho Các Linh Mục, năm nay Giáo Hội phát động Năm Cầu Cho Đời Sống Thánh Hiến, tức là năm cầu cho các tu sĩ nam nữ (các thầy dòng và các nữ tu). Ơn gọi căn bản của tất cả chúng ta là ơn gọi trở thành Kitô Hữu, trở thành môn đệ của Đức Kitô. Các tu sĩ nam nữ là những người tận hiến đời mình để sống ơn gọi ấy cách tích cực hơn với ba lời khấn: Vâng lời, Khó nghèo, và Khiết tịnh. Mỗi Dòng có một linh đạo riêng và một đường hướng mục vụ riêng, nhưng mọi tu sĩ của bất cứ Dòng nào cũng đều phải giữ ba lời khấn trên vì đó là căn tính của Đời Sống Thánh Hiến, đời sống mà họ tự ý chọn để phụng sự Chúa cách trọn vẹn hơn qua việc phục vụ tha nhân theo linh đạo của Dòng mình.

Cộng đoàn chúng ta có bốn nữ tu trẻ, hai sơ thuộc Dòng Cát Minh (Dòng Kín) là Sơ Thanh và Sơ Quỳnh, hai sơ thuộc Dòng Trinh Vương là Sơ Thảo và Sơ Hương. Riêng Sơ Linh thuộc Dòng Thánh Giuse đang làm việc với Cộng Đoàn chúng ta để tiếp nối công việc mà Sơ Patricia (Dòng Đức Bà Truyền Giáo) đã làm trong ba thập niên cuối của thế kỷ trước. Đặc biệt có một nam tu sĩ xuất thân từ Cộng Đoàn chúng ta là Thầy Đạo (Dòng Phanxicô khó khăn), thầy chọn làm trợ sĩ chứ không làm linh mục, và đây là một chọn lựa rất can đảm vì làm trợ sĩ là sống cuộc sống ơn gọi cách âm thầm ít được ai biết đến. Cảm ơn Chúa đã ban nhiều ơn gọi cho Đời Sống Thánh Hiến xuất phát từ Cộng Đoàn nhỏ bé của chúng ta.

Bốn môn đệ đầu tiên là Anrê, Phêrô, Giacôbê và Gioan đã mau mắn đáp lại tiếng Chúa kêu gọi, bỏ mọi sự mà theo Chúa. Ngày nay Chúa vẫn đang kêu gọi mọi người bước theo Ngài như xưa Ngài đã kêu gọi các môn đệ đầu tiên, nhưng có lẽ lời mời gọi đó bây giờ còn khẩn thiết hơn bao giờ hết vì ngày nay con người chỉ mãi mê đi tìm hạnh phúc vật chất mà bỏ quên việc tìm hạnh phúc Nước Trời. Chúng ta hãy cầu nguyện cho có nhiều người, đặc biệt các bạn trẻ, đáp lại lời mời gọi của Chúa để tận hiến đời mình phụng sự Chúa và phục vụ tha nhân trong Đời Sống Thánh Hiến ngõ hầu mang lại Mùa Xuân mới cho đời sống Giáo Hội toàn cầu nói chung, nhưng đặc biệt cho đời sống thiêng liêng của Tổng Giáo Phận Perth cách riêng.

Lm Nguyễn Mộng Huỳnh